

BRILLANT

RIDENDO CASTIGAT MORES

RISETE

ADMINISTRAȚIA
STRADA TEATRULUI No. 8APARE IN TOATE DUMINICELE
PROPRIETAR ȘI DIRECTOR RESPONSABIL

IOAN ATHANASIADE

PLINSETE

ABONAMENTUL
DECE LEI PE AN IN TOATA ȚARA

CALENDARUL CIULINULUI

Iunie are 30 zile

După popă

După Ciulin

D. 1-13 Sf. Cosma și D.	Distribuirea premiilor ciomăgașilor polițienesci.
L. 2-14 Punerea vest. M. Domnului	Robirea țării Austro-Ungariei prin prelungirea conv. comerciale.
M. 3-15 Martirul Iancu	Furnisarea regimentelor electorale cu rețevă sistem Brătianu.
M. 4-16 Sf. Andrei Crit.	Gonirea din cabinet a bivolarului de la Herăstrău.
J. 5-17 Cuviosul Atanasie.	Năstăsache Stolojan saii cobzarul Craiovei.
V. 6-18 Părintele Sisoe.	Alianța Rabino-Crățienescă la tunelul de viață.
S. 7-17 Cuviosul Toma.	Sosirea mai multor șoricari ca să răjă... apanagele.

Cântecul lui Brătianu.

(Cules din popor.)

Foțe verde lemn cânesc,
Pe pământul românesc,
Din hotar pân la hotare
Brătianu e mai mare!

Țara el a ingenuciat'o
Și în lume-a deochiat'o
Cu urgie și amar,
Dând'o la streină ca dar!

Pe Muscali aduse în țară
Și rebel făcu 'n afară,
Omorând mîi de flăcăi
Făcînd chefuri cu ai săi.

Dar cu asta nu sfîrșese
Și el țării dăruese
Toți jidanii perciunați
Ce Români sunt botezați!

Basarabia ne vinde
Insă lui tot bine 'i prinde
Că stă opt ani la putere
Pentru-a țerei despoțere.

Constituția strivesce,
Presa 'n lanțuri o robesce,
Și când țara-a mörte trage:
Dăruese apanage:

Munți înalți, păduri faloșe,
Câmpii netede mănôse,
Două-spre-dece moșii
Ale țerei avuții!

Și când țara-'l hăiduesce
El o lăgă 'și-o trântesce
Cu tâlharii 'n închisore,
Călcînd legea sub picătore!

Acastă poezie se cântă de lăutari pe o melodie nouă compusă inadms.

București 30 Iunie

De ce să vorbesc și de ce să nu vorbesc, a-tâtea sunt de multe și atâtea de puține, în cât te încurci de toate, scăpîndu'ți din vedere tocmai ce n'ar fi trebuit să'ți scape. Și aci nimeni nu e de vină, de cât tot îndrăcita de opoziție, care a hotărît să se pue în grevă spre a stîrpi cu ori-ce preț filoxera Enache din țară, cu toate apanagele sale.

Nu pöte biată filoxeră să 'și scölä nasul, că îndată te pomenesci cu tocurele cismelor, repezindu-se pe nasul primarului Plévă, spre a'î îndrepta către curatele, ca și fața sa, maîdane, spre a'î aduce aminte de timpurile când se inspira din ele pentru fericirea patriei naționale, mumă a bunurilor Caradalelor, haimanalelor, pușlamalelor, e tuti quanti farnienți Lazaronii, Brativanii, fără de care salutea publică ar peri și giovinetu fratei șapte-pantalon și alt simandicos cu două lefuri patriotice, și încă că'î-va alți soitarii moderni, n'ar fi esistat ca să se adaoge la triumful vivificării filoxerei, că nu numai bacelele și pușlamalele contribuiesc la echilibrul prosperității naționale, dar chiar și țingăi haimanale; un specimen putem vedea pe giovinetul șapte-pantalon cu suita lui Ke-ke-a!... pe care filoxera Enache 'l-a scos cu ghiarele sale murdare, din calabalicul ce șapte-pantalon, porocle căștigată în unul din orașele de port din țară.

Ast-fel dar, triumfurile filoxerei din ce în ce cresc. Crimele, asasinatele, jafurile, prădările și falimentele să trăiască, ca ceta și viața lui Enache să se prelungescă.

Nu e nevoie să scii cum s'a grămădit aceste crime, când ele sunt necesare la existența și apropiata trădare a țării, se va da peșcheș drăguțului de împărat, care neconținut se pupă cu Enache în toate părțile...

Tot asemenea nu e nevoie să scim care pere-

chie de pantalon giovineto-avocato, cu care Enache crede că 'și întineresce viața, ca babele bêtâne cu amorezii tineri.

E destul să vedem o trăsură cu livrea de modă ca să ne întrebăm:

Cine'î dömna răsturnată
In trăsură elegantă?
Este Dona cea lucșoasă
Care-a fost și ea frumoasă...

său mai bine copiînd *Prăpăștiile Bucureștilor* ale d-lui Millo, să țicem:

Veți dömna ceea ce lux, ce fală,
Ce aer mândru, victorios,
Vedeți, cu birjea, cum dă năvală,
Ia dați în lături cei de pe jos!
Princesă-o fi öre, contesă fie?
Ași! Fugi d'acolo, nu mai visa!
Tot ce'î pe dënșă 'i pe datorie...

Versul al treilea, la această ultimă strofă, plină de adevăr și de moravuri filoxeresti, se schimbă căci stăpăna cugetărilor a atător pantalon, are ađi și a casă ce mânca...

Grație lui Enache, care aprețuind virtuțile eroinei noastre, va sci să prețuiască și meritele giovinetului avocat, care nu de florile mărilor mai deunăđi la gară, în sosire'î de la Florica, întindea și dënsu printre nația lui Enache, adusă de Răducu, mânia sa milögă. ca să cersescă favoarea Florichei fără de care

Vința este o tortură
Dacă nu ești bun de gură.

SCRISOARE DESCHISA

Excelenței sale Enache Jucărescu I.

Spune-mi om al țilei, ce din înălțime
Privești la mulțimeConjurat de sbirii polițienesti:
Cu nelegiuireaȘi cu jefuirea
Astei țerișore, când o să sfârșești?Excelență, scuză astă cutezare,
Astă supărareCe vë fac acuma, căci și eu am dat
Pentru libertate,
Și fraternitate

Dup'a ta poruncă, vot de deputat.

Te întreb, veți bine, căci și eu am dreptul
Să 'mi spuî de ce pleptu:

Ca la o brezae este împodobit?

Unii spun, Ióne,

Cum că la coróne

Streine, tu țara astă-ți ai robit.

Ai amăgit țara pân' ai ajuns mare,

Stând pe ea călare,

Ș'acum după placu'ți, cum vrei o cârmești!

Esti plin de păcate..

Jos nerușinate,

Fugi, de vrei Băcăul să nu 'l mai găsești.

Ast-fel dar, ingrâte, dai tu respălătire

Pentru o iubire

Ce poporul sincer orbit, ieri 'ți-a dat

Nu îți e rușine,

Nu ai sânge 'n vine,

Cîmă, Filoxeră, demon blestemat?

Ce e libertatea? Ne 'ntrebăm cu toții

Când vedem că hoții

Ne lovește pieptul ca cei din Bacău

Cară bat și fură,

Și 'n loc de măsură

Contra-le, lași totul din rău în mai rău.

Satara pe țară, ai cădută bătăte,

Cu-ale tale cete

De pungași cu care tu te-ai înhăit,

Care libertatea

Și fraternitatea

Prin *loviri*, *aresturi*, ați ai explicat.

Astea, trecă-mérgă, te-am creșut, prea bine,

Dar n'avuși rușine,

Să te porți cu țara ca un scelerat,

Să împarți avuțul

Cropărtind pământul,

Să ți-l dai de suflet ca un răposat?

*

Vai de țara-aceea care se încrede

Fără a prevedea

În niște făpture fără simțiment

Care în plânsore

Și multă sudore

Ce țeranul scote, nu pun creșământ.

Asupritul răbdă până nu mai póte,

Corpul său sub róte,

Dar când la măduvă șina a intrat

Atunci se svécnește

Rótele sdrobește

Și vai! de acela ce 'n mâini 'i-a picat!!

Depeși telegrafice

Serviciul agenției Berlic.

Craiova.—Poetul Basma întreabă pe amicul său din București, State Brodănescu, dacă și dînsul este apanagist.

LUMEA DE JOS

Oidilă încoțul Bulevardului

Scena se petrece în colțul bulevardului universității, și actorii cari jócă, sunt ómeni din lumea de jos.

Pe partea stîngă a trotuarului stradei Academiei, la respántia formată de bulevard și de această stradă, se află înșirați vr'o de ce său cinci-spre-dece văcsuitori de cisme, mai toți de origină turci, bulgari, ovrei și câte unul sau doi din ei, románi.

Este frumos să asculti la acești ómeni cari vorbesc mai toți turcește, să privești cum, în momentele când nu sunt ocupați, cad în reverie și se gândesc cine știe unde, îngănând încet câte un cântec oriental.

Din această reverie însă, sunt treziți când, din întâmplare, sosește câte un vardist cu cismele pline de noroiu, cu pantalonii civili, cu tunică militară și cu căciula de piele de óie în cap.

Vardistul de ordinare e beat, fiind-că la poliție se dá în aceste timpuri bani pe la toți cari umblă prin mahalale după strângerea bătăușilor și a nației d-lui I. Brătianu, nație ismenită, care strigă *ura!* pentru *trei franci!*

Iași. Comitetul partidului gheștefar național de aci, a comunicat generalisimului lor Berlic, că nu 'i a mai rămas nici un luptător, și în consecință 'l întreabă, ce e de făcut în timpul luptelor electorale, să capituloze, sau ba.

Buzău. Primarul Constandinescu cere instrucțiuni de la statul major electoral din București asupra marafeturilor ce trebuie să întreprinze în timpul alegerilor.

Tulcea. Comitetul central-electoral, gheștefar-național din București, a primit scirea cum că comandantul suprem electoral de aci, Stătescu, a pregătit toate stratagemile ca să i se asigure victoria.

Mehedinți. Ghelmegeanu n'are timp să se ocupe de alegeri, pentru că, zice dînsul, fiind prefectul unui județ care are drept mară stupul cu miere, totă ziua 'și liage degetele. (Numai de nu și le-ar róde.)

(Nota Red.)

DIN GIURGIU

Domnul Iancu Săraru, *Brezidentă la biuroul Comitetului din strada Olari, alături de D-nu Bot-gros* (firma e pe numele altuia).

Ne-avînd nici pînă astă-ți un răspuns l'acea scrisóre, Imi fac mi și fel de gânduri de n'o fi pătit ceva, Rehaționarii ăia — ș'o fi prins'o!?... ce oróre!! Vom fi compromiși atuncea, sigur c'o vor publica.

Dău, lencuțule drăguță, de-mi trăsnea ceva prin cap, Nu-ți mai înșiram atâtea suveniri din tinerețe S'aibă cei de la *Ciulinul* din ce se ne fac' un hap, Se ne dea ca prin tărăbăcă, tocm'acum la bētrănețe!

Gândurile aste rele nu le pot goni din minte, Par-că ved strigând prin Giurgiu îndrăciti de copii: Măgăreataaa!!! și scrisórea către domnul Președinte! Numai gândul!—și mă face ca să-mi vie nebunii.

Si când știu că nu-ți mai merge treburile așa bine, D'ai ajuns lui Găiseanu la trei-deci scomptul s'e-i scadi, Și drept mulțumire dînsul să te spue la ori cine Si să strige 'n gura mare că ești hoț! și că il prađi!

Astea nu sunt lucruri bune. Dragă Iancule, grăbește Ca se viú mai iute-acolo, c'am aflat c'un gazetar Umblă s'eți dea tot pe față ș'un articol v'e croește «Despre gașca lui lencuțu, Președinte cămătar.»

Dacă nu vii mai în grabă să mă scapi, voiú înțelege Că te lepeđi ađi de mine, nu mai vrei să mă cunoști, Și atunci!— O! vai de tine, nu știú ce s'o mai alege Căci mă știú, mă știú prea bine, n'ai a-face cu dai proști.

Sperând că ne-om înțelege, vei veni mă gulesc La hotelul meu din strada... știú... clădirea cea măreață... Pân' atunci permite-mi iară cu respect să iscalese Prea cinstitul și fidelul d-vóstră

Măgăreață.

Ciulini

La magazinul de muzică Gebauer, se găsește de vëndare: *Adio la Ministerul Instrucțiunii publice*, poezie de alteta sa Tuicărescu I, aranjată pe cobză de Năstăsache cobzarul din Craiova, cântat de d. P. S. Aurelian, în ultimul consiliu de miniștri, la care a mai luat parte.—Prețul estin.

La consiliul de miniștri, în curînd se va reprezenta pentru a de cea óră *Remanierea Cabinetului*, comedie

într'un act, care se va juca de artiștii Leibu Voinov și Chițu.

*

Comisariatul secțiunei 44, urmărește cu multă aviditate un hoț, pe care 'l crede, după informațiunile ce le are, c'ar fi stănd într'o pivniță ascuns într'un butoiu.

Din această cauză, comisarul respectiv, d. Pavilidi, pădesce totă ziua cărciumele din secția lui și este nevoit să guste toate vinurile de pe la toate butocele, creșdînd că prin mijlocul acesta d'ora 'ar putea miroși unde este.

SPECIMENE DE EPISTOLE AMOROASE

Declarația unui deputat

Dragă Marie,

Știú bine, că debilitatea constituțiunei mele, nu'mi permite să te ved așa des. Afară de acesta, interesele naționale mă fatigă și 'mi consumă și timpul ce aveam mai 'nainte liber ca să te vizitez din când în când. Ast-fel dar voiú fi nevoit să viú și mai rar.

Te rog însă să nu te îndoești de amorul meu. Revizuește toate suvenirile noastre; observă apanagiul alocat în budgetul amorului meu, pentru tine, nu uita însă declarațiunile solemne ce le-am făcut sus și tare de la tribuna inimii mele, în fața întregii conștiințe; ține cont și de cheltuelile ordinare, extra-ordinare și ne prevădute ce fac cu tine, și te vei convinge că un asemenea om nu s'a născut de cât pentru binele și fericirea ta și prin urmare nu merit blamul teu.

Când chiar cele mai mici dorințe ale tale, le votez cu ochii 'nchiși, de ce mă acuđi de trădător? Am îndurat o crimă, asasinând amorul conjugal, numai pentru tine, și drept reversibilă, acum primesc disprețul!

Acestea știú că nu sunt de cât insinuațiunile infamale ale unor instrumente órbe, mercenari ai unor ambițioși, cari vor să te sacrifice pasiunilor lor înjositoare, numai ca să te răpescă din brațele mele...

Dar nu, nu te voiú lăsa să cađi jertfa patimelor acestor nemernici! Asupra mea să cađă blestemul t'eu, dacă, ascultându-mă, îți va fi rău.

Declar deci, sus și tare, că pînă nu va espiro mandatul amorului meu, nu va cuteza nici unul să'mi violeze libertatea d'a te iubi, bagându'și botul în óla cu smântână.

Al t'eu

Dă din mărni.

Declarația unui Senator

Scumpă Copilă,

Reumatismul constituțional de care suferă amorul meu, mă face să stau într'o rezervă care te-a desasperat.

Tu știú bine, că totă știința lui Esculap am epuizat'o, fără succes. Cunosc suferința ta, însă răbdare mai ai, căci ultimul rezultat ți-l voiú da mâine, când voiú face o cutezătoare experiență cu un anti-reumatismal amoros decisiv.— În visurile mele cotidiene, când în mijlocul discuțiunilor înflacărare, Morfeú mă chiamă ca să măresc sforăitorul concert legislativ, nu mă gândesc de cât la acest *evrica*. Așteptă puțin, că dacă sufletul t'eu este amărit, apoi și gura mea, acrită de atăta așteptare, nu imploră pe fie ce secundă, de cât

în țărână. Și póte, că în acele momente se gândea la șiruri lungi de caice pline cu tovarăși d'ai lui cari póte că cântau:

«Dă-ima dirvă visoco,
Radoleo!»

Sau póte visa la vr'o nouă prăsilă de sfecte mari, sau dovleci altoți cum nu s'a mai pomenit?

Cine știe!...

Eú tot ce pot să v'e spun, e că se gândea. Și, fixând privirea înaintea lui, în dreptul ulucilor cari încongior curtea universității, privea fix și pare că citea inscripția demnă de cel care a pus'o acolo:

Aci, murdăria este oprită!

De sigur, că nu privea el inscripția acesta cu gând ca s'o citească, ci numai fiind-că 'i sta în dreptul ochilor, și póte că nici nu se uita la ea.

Fieșă póte, un punct nepipaibil, fără formă, sau cari avea pré multe forme, ceva schimbător; un Proteu a imaginației sau póte că nu privea nimic, ci lăsa gîndul într'un fel de lenevire, iar ochii galeși, îi lăsa să s'acopere de o ciată misterioasă prin care nu vedea nimic.

Pe când ședea ast-fel, ochii lui fură isbiți de o alt privire, de aceea a Mariții Zmochincașca, vëndătoare de apă gazosă de pe trotuarul de vis-a-vis.

modificarea acestui articol, din constituția mea, spre a nutri amorul tîu sufocat.

Al tîu ca și părinte
Dorme-mulț

Declarația unui brutar

Dragă Marghiolo,

Măe inima plină de suferințe. Vino să'mi mai alini puțin dragostea, care mă mușcă de omușorul gâtlejului meu, totă diulica, înecându'mi răsufierea cu suspine. Cu mare jînd 'mi aduc aminte de trupul tîu dospit, de fața ta ca făina de prima calitate, de mîntea ta cea cîptă, de mîinele tale ca franzela, de dinții tîi ca fasolea, de gura ta rotundă ca vîrfu pîniei, de risul tîu care ar îmblîndi și pe Necuratu, dîmne iartă-mă.

Nici că s'a mai vîdut pe lumea asta, vr'un rumân mai frămîntat de cît mine de hamor.

Mai gîndește-te, zîu dragă, la mine, că dacă m'ai ține în halu asta, mă prăpădesc cum se prăpădește și se mărunțește în firimituri pîinea a rece.

Al d-tale
Lipie Caldă.

Papagalul și Mița

(Parodie)

— Vin de mă sărută, mîndră porumbiță
Că-ți dau o prescură pentru o guriță.

— Prescuri și colive pentru sărutat,
Papagale, dragă, încă n'am luat.

— Vin de mă sărută porumbiță dragă,
Că ordon satanei și în iad te bagă.

S'acolo veî arde, cum ard eî acum,
Care pentru tine sunt ca un nebun.

— Altor le spune aceste povești,
Cu ele, pe mine, nu mă amăgești.

De le cređi tu însă, fugi dar de păcat,
Căci în iad te duce al meu sărutat.

Papagalul strigă și sobor adună,
Și cu sfînta Mița el se încunună.

Ipsilon.

SPINI

— Ai aflat, ăcea un d-nu către un amic al său,
Că grădina botanică din fața Academiei se va transforma în grădina zoologică?

— E, și ce e cu asta, îi respunse amicul.

— Nu e nimic, 'i ăise cel d'entăiu, îți spun să scii
că pôte 'ți rezervezi și tu un loc într'ensa.

Drépta și stînga Camerilor, cari au schilodit constituția, în vederea alegerilor viitoare lucrăză separat, așa în cît li se pôte zice forțe nemerit:

— Ce face drépta, nu scie stînga.

Un d-nu plictisit de politică, citind o geologie, vede într'ensa că se vorbește de o mulțime de terenuri.

— Nu se pôte ăise dînsul, trebuie să vorbească și despre terenul politic.

În urma trecerei d-lui Chițu la ministerul de instrucție, un profesor voinď să ăică, să vedem ce reforme o să mai aducă și asta, zise:

— Să vedem ce 'i-o mai trăsni și lui prin cap.

Prin capul lui nu pôte trăsni alt-ceva de cît berea.

Fabrica viitoare Majorității

Enache forțe îngrijat,
Coróna 'n cap 'și-a aședat,
Și se consultă cum o să facă
Pentru ca pofta să-și satisfacă.

Pe toți lacheii el îi întrebă,
Dacă cunoste ómeni de trebă,
Ființe bune și vorbitóre
Ca slugi plecate cuvîntátóre.

Dînsul pe Radu îl consultă
Și cabinetul întreg ascultă
Să vază ce părere are
Pentru manevra viitoare.

Radu 'i ăice: „te liniștește
Să nu ai frică, nația este,
Ca tot-d'auna, ș'acum cu tine,
Și sigur, lucru va eși bine.“

Fălcoi din parte-I, credință jură,
Și îi promite c'a sa măsură,
— Care e astă-đi cel mai bun cot, —
Il face sigur la noul vot.

ANUNCIU

D. Alecu Gîorăcianu, unul din aspiranții cei mai înfocați din Bechet, jud. Doljiu, un patriot în adevăratul înțeles al cuvîntului, ca să fie admis în regimentele budgeto-fagilor, a presintat d-lui Chițu un proiect de lege relativ la modul cum să se useđe de spirtóse, arătînd timpul și cantitatea ce trebuie să sugă adepții aceluși regulament, și în vedere că d. Chițu vîdînd că berea este eliminată cu desăvîrșire din acel regulament, 'l-a respins împreună cu autorul.

D. Gîorăcianu, vîdîndu-se amenințat de a 'i rămîne opera obscură, s'a decis a deschide la Bechet o scólă specială în acéstă ramură, promițînd că-și va da mari osteneți pentru respîndirea artei sugative, în care nu 'l întrece nici unul din sugativii poliției din București.

mot care era audit bine de Ivan al nostru. Ivan făcea chef mare de aceste glume ale ei și își propuse s'o păcălescă într'o ăi, și iată cum: Pe cînd Marița se uita la el cu o privire dulce, Ivan strînge pumnul și îl arată ei, făcîndu 'i semn să vie să vadă ce are el acolo. Marița naivă, lăsă treba și fugi la Ivan ca să vadă ce are în pumn. I desfăce pumnul și găsește un sîmbure de piersică.

— Pentru asta m'ai chemat? Oooo!

— Pentru asta, răspunse el.

Marița îi suci mîna lui Ivan și plecă rîdînd la postul ei, cam tristă că pierduse mușterii destui care trecuseră înainte. Se gîndea că a fost păcălită și de cine? de un bărbat! Incepu să se gîndească și ea la așa ceva, și, pe cînd Ivan îi tot vorbea mai mult prin semne, Marița strînge pumnul și îl întinse așa strîns înaintea lui Ivan.

Ivan plin de curiozitate se uita la ea, întrebă prin o mișcare din cap, că de ce îl chiamă? Dar în cele din urmă, zărind o bucațică de piele albă sub mînica rochiei Mariței, piele strînsă de o brățare de os negru, cu pirozele, se aprinse de o poftă nebună de a se apropia de ea. Se repeđi la taraba ei și 'i desfăcu pumnul.

Marița se uita gales la el, de vre un clas și mai bine, și nu putea să-și explice la ce dracu s'o fi gîndind și ce dracu o fi privind așa de increment!

Cînd se uitară unul la altul începură amîndouă să rîdă ca niște nerozi.

Marița rîdea cu lacrimi, mai mult de bucurie că găsisese mijloc lesne de a face cunoscînța lui Bostanoff. Era primul suris ce i 'l trimitea gratis de la taraba ei de apă gazósă și fiind că era cel d'antăiu, era forțe plăcut lui Ivan, care se trezi din visare, se frecă la ochi și la urechi întocmai cum frecă vizitii caii de la trăsura; scutură nițel din cap, ca și cum s'ar fi trezit dintr'un somn lung deșteptat de un vis frumos. Visul frumos era zîmbetul Mariței care părea că îi contractă și lui muschii feței și 'l făcea să rîză mereu, arătînd damei din fața lui că întemplantarea acéstă e de mare importanță.

În fine Marița ocupată cu una, cu alta; căci pare că în momentele acelea totă lumea se frigea de sete, i se cerea mereu flacón cu apă gazósă de către mulțimea trecătorilor. Ce e și amorul asta! Ce mult schimbă pe om! Marița acum părea electricizată de ochii vizaviului, și se cam fîstăcise. Cînd destupa cîte un flacon, îl batea întăiu pe genuchi și apoi împingea cu deștul dopul înăuntru ca să facă sgomot mare, sgo-

UNEI DOMNIȘÓRE

Cînd te vîd inima'mi bate
Ca o tobă la dulap,
Și ca vînturile turbate
Vîjiesce m'ntea 'n cap!

Peptul meu imi tăcăește
Ca și limba unui clas,
Și ca móra se 'nvîrtesce
Dorurile 'mi fără glas!

Sufletul mi se sfărâmă
Ca și grăul măciuat,
Și ca barca fără cârmă
Tot-d'auna 'i sbaciumat!

Viața mea mi se usucă
Ca fasolea pe arac,
Și imi vine drum de ducă
Către tine ca să fac!

1884.

P. Georgescu.

Șarada din numărul trecut: *Cauza—Cuza*.
Aú deslegat d-nii Valerie Schina, Hilf Sigismund, Ion D. Pleșoianu, d-ra Anette Klein, București. — D. Guță Burcă, Turnu-Măgurele. — D. George Man Danciu din Kohal, Transilvania. — D-nu S. U. T. I. M., Bolintinu-din-Deal. — D. A. C. I. Bălășoieni. — D. C. S. Petrescu, com. Preasna-Nouă. — D. Dimitrie Stănescu, com. Vinderei, jud. Tutova. — D. N. Lanof, Fălticeni.

ȘARADA No. 4.

(de N. D. Vidrașcu).

În două silabe sunt un orășel....
Prin capu'mi numesci ce-va, ce fără el
Viața pentru om ar fi o grea povară.
'I-ar lipsi multe lucruri ducînd viața de fiară.
Jumătatea celei d'a doua silabe, e un obiect
Fără care la mulți grajdul n'ar fi perfect.
Treí litere de la fine, arăt un timp ore-care
Pe care reciproc, amicii și 'l ăic la ori-ce serbare.

POȘTA REDACȚIUNEI

D-lui N. L. Fălticeni. — În numărul viitor.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tidr:

SATIRELE SI FABULELE

lui

Ioan Heliade-Rădulescu

Prețul 3 lei 50 bani.

SPECTACOLE

GRADINA RASCA

Astiștii-Asociați

Marțea, Jouia, Sâmbăta și Dumineca, reprezentațiunii teatrale.

GRĂDINA STAVRI

Dirrecțiunea I. D. IONESCU

In toate serile reprezentațiunii teatrale.

În pumn nu găsi nimic.

Dar Marița în schimb că îl adusese la ea, îl apucă cu umîndouă mîinile de brațe și 'l ținu în loc. Lui Ivan îi plăcu cele ce i vorbea ea. Glumiră mult; riseră și mai mult și se înțeleseră de minune.

La început, Ivan, vîdînd de aprópe pielea cea albă, ciupită ici și colea de purici, nu mai putu rezista patimei ce îi punea sîngele în fierbere. Ar fi voit ca s'o mușce, dér îi fu rușine, că era în mijlocul lunei. Se mulțumi numai ca s'o ciupescă de câte-va ori și s'o apuce de gușe, lucruri care încîntară peste măsură pe Marița, dér care făcură pe cei-l'alți văcsuitori de vis-a vis, colegii lui Ivan, să rîdă cu hohot o jumătate de clas și să facă un chef ne mai pomenit. Unii din ei rîdeu de era să li se strîmbe gura.

Tocmai séra de tot plecă Ivan de lângă Marița.

Cînd se întorse lângă văcsuitoré și lângă periele séle, nu găsi nici un ban.

În lipsa lui, mușterii 'și lustruiseră ghetele la un altul. Plecă acasă cu punga golă dér cu inima plină de Marița și putea ăice cu drept cuvînt, că în ăiua aceia pierduse bani, nu glumă, cu femeile!

FABRICA VIITOAREI MAJORITATI

